

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6631/2568

บริษัท ฮ.โจทก์ นางสาว ค.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 349, ป.พ.พ. มาตรา 306, ป.พ.พ. มาตรา 653

ย่อ / หลักกฎหมาย

เดิมจำเลยกู้ยืมเงินจาก พ. ต่อมา มีการนำเงินต้นและดอกเบี้ยที่ค้างชำระรวมกันเป็นเงินต้นและทำสัญญาใหม่เปลี่ยนตัวเจ้าหนี้จาก พ. เป็นโจทก์ โดยมีการจดทะเบียนไถ่ถอนจำนองที่ดินที่จำเลยจดทะเบียนจำนองไว้เป็นประกันหนี้ต่อ พ. และจำเลยจดทะเบียนจำนองที่ดินแปลงดังกล่าวไว้เป็นประกันหนี้โจทก์โดยใช้สัญญาจำนองเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงิน แสดงว่าจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ได้ตกลงทำสัญญาจำนองกับโจทก์โดยตรง โดยจำเลยยินยอมให้เปลี่ยนตัวเจ้าหนี้จาก พ. มาเป็นโจทก์ การทำสัญญาจำนองจึงไม่ใช่การโอนสิทธิเรียกร้องที่จะต้องมีการทำเป็นหนังสือหรือทำคำบอกกล่าวหรือความยินยอมเป็นหนังสืออีกต่างหาก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับให้จำเลยชำระเงิน 927,173 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของเงินต้น 727,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ หากไม่ชำระให้ยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 42297 ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 477,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่ 2 สิงหาคม 2562 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ หากไม่ชำระให้ยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 42297 ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ตามทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี โดยกำหนดค่าทนายความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี 5,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ โดยได้รับอนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ศาลอุทธรณ์ภาค 3 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษากลับให้ยกฟ้อง และให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์แทนจำเลย โดยกำหนดค่าทนายความรวม 6,000 บาท สำหรับค่าฤชาธรรมเนียมที่จำเลยได้รับการยกเว้น ให้โจทก์นำมาชำระต่อศาลในนามของจำเลย โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีนาง พ. และนาย ภ. เป็นกรรมการ จำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัทได้คือกรรมการคนใดคนหนึ่งลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญของบริษัท เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558 จำเลยกู้ยืมเงินจากนาง พ. 350,000 บาท และจดทะเบียนจำนองที่ดินโฉนดเลขที่ เป็นประกันการชำระหนี้ ต่อมา มีการนำเงินต้นและดอกเบี้ยที่ค้างชำระรวมกันเป็นเงินต้น 477,000 บาท และวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562 จำเลยจดทะเบียนไถ่ถอนจำนองที่ดินจากนาง พ. และจดทะเบียนจำนองที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นประกันการชำระหนี้ไว้แก่โจทก์ โดยถือสัญญาจำนองเป็นหลักฐานการกู้เงินโจทก์ 727,000 บาท ส่วนหนี้เงินต้น 250,000 บาท ที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกู้ยืมเงินเพิ่มไปจากโจทก์ในวันจดทะเบียนจำนองนั้น ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง เมื่อโจทก์ไม่อุทธรณ์ คดีในส่วนหนี้เงินกู้ดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ที่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า การกู้เงินตามฟ้องเป็นแปลงหนี้ใหม่หรือโอนสิทธิเรียกร้องหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้แม้ข้อเท็จจริงจะรับฟังได้ว่า เดิมจำเลยกู้ยืมเงินจากนาง พ. กรรมการผู้มีอำนาจ

ของโจทก์ ต่อมาจึงมีการนำเงินต้นและดอกเบี้ยที่ค้างชำระรวมกันเป็นเงินต้นและทำสัญญาใหม่ เปลี่ยนตัวเจ้าหนี้จากนาง พ. เป็นโจทก์ การตกลงกันดังกล่าวนั้นมีการจดทะเบียนไถ่ถอนจำนอง ที่ดินที่จำเลยจดทะเบียนจำนองไว้เป็นประกันหนี้ต่อนาง พ. และจำเลยจดทะเบียนจำนองที่ดิน แปลงดังกล่าวไว้เป็นประกันหนี้ต่อโจทก์โดยใช้สัญญาจำนองเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงิน กรณีจึง ถือได้ว่าเป็นการแปลงหนี้ใหม่โดยเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ ซึ่งกฎหมายให้บังคับด้วยบทบัญญัติทั้งหลาย แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยโอนสิทธิเรียกร้องตามที่บัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 349 วรรคสาม ก็ตาม แต่จำเลยให้การต่อสู้คดีนี้แต่เพียง ว่าจำเลยไม่ได้กู้ยืมเงินโจทก์ การโอนหนี้ระหว่างนาง พ. กับโจทก์เป็นการโอนหนี้ซึ่งต้องชำระ แก่เจ้าหนี้คนหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจงแต่นาง พ. และโจทก์มิได้มีคำบอกกล่าวเป็นหนังสือหรือได้รับ ความยินยอมเป็นหนังสือจากจำเลย โดยจำเลยไม่ได้ให้การต่อสู้ว่าการโอนหนี้ระหว่างนาง พ. กับ โจทก์ไม่ได้ทำเป็นหนังสือจึงไม่สมบูรณ์ คดีจึงไม่มีประเด็นข้อพิพาทเรื่องการโอนหนี้ระหว่างนาง พ. กับโจทก์ไม่ได้ทำเป็นหนังสืออันจะทำให้การโอนหนี้ไม่สมบูรณ์ตามที่บัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 306 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 349 วรรคสาม แต่อย่างไร เมื่อข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่านาง พ. ในฐานะส่วนตัว โจทก์โดยนาง พ. ในฐานะ กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ และจำเลยตกลงกันให้นำมูลหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย ค้างชำระที่จำเลยเป็นลูกหนี้นาง พ. ตามสัญญาจำนองที่ใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินระหว่าง จำเลยกับนาง พ. เป็นเงินต้นตามสัญญาจำนองที่ใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินระหว่างจำเลยกับ โจทก์ มูลหนี้ตามสัญญาจำนองที่ใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินระหว่างจำเลยกับโจทก์จึง ชอบด้วยกฎหมาย และถือได้ว่าจำเลยได้รับเงินกู้ตามสัญญาไปจากโจทก์ครบถ้วนแล้ว สัญญา จำนองที่ใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินระหว่างจำเลยกับโจทก์ซึ่งเป็นการแปลงหนี้ใหม่ด้วย เปลี่ยนตัวเจ้าหนี้จึงมีผลบังคับตามกฎหมาย และการแปลงหนี้ใหม่ด้วยเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ ข้อเท็จจริง ได้ความว่าจำเลยทำสัญญาจำนองที่ดินกับโจทก์และใช้สัญญาจำนองเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืม ระหว่างจำเลยกับโจทก์ โดยจำเลยลงชื่อในฐานะผู้จำนองและลงชื่อในช่องผู้รับจำนองในฐานะ ผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงว่าจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ได้ตกลงทำสัญญา จำนองกับโจทก์โดยตรง โดยจำเลยยินยอมให้เปลี่ยนตัวเจ้าหนี้จากนาง พ. มาเป็นโจทก์แล้ว การทำสัญญาจำนองจึงไม่ใช้การโอนสิทธิเรียกร้องที่จะต้องมีการทำเป็นหนังสือหรือทำ คำบอกกล่าวหรือความยินยอมเป็นหนังสืออีกต่างหาก ข้อต่อสู้ของจำเลยจึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้นเมื่อ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยผิดนัดไม่ชำระดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ และโจทก์มอบหมายให้ทนายความ มีหนังสือทวงถามและบอกกล่าวบังคับจำนองไปยังจำเลยให้ชำระหนี้และจดทะเบียนไถ่ถอนจำนอง ภายใน 60 วัน ตามหนังสือฉบับลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 จำเลยได้รับหนังสือเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564 แต่จำเลยเพิกเฉย จำเลยจึงตกเป็นผู้ผิดนัดผิดสัญญาต้องรับผิดชอบชำระเงินต้น พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 653 วรรคหนึ่ง และมาตรา 654 ตามที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายกฟ้องโจทก์นั้น ไม่ต้องด้วย ความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

พรชัย พุ่มกำพล · ทวีศักดิ์ อุณาพรรัตนกุล · ชวลิต อิศรเดช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6631/2568>